

de øvrige under Politiebedsmændene henlagte Forretninger, jvfr. § 6, angaaer, ikke skjønes at være Noget til Hindring for, at de fortere under de forskjellige Amtmand, i hvis Amter Dele af den dem betroede Kreds eller Distrikt ere beliggende.

ad § 9.

§ Overensstemmelse med hvad der hidtil har været Tilfældet, har Man antaget, at de i Politiets Tjeneste staaende Embedsmænd, derunder ogsaa Politifuldmægtigene, skjøndt disse sidste efter Udkastet ikke skulle have kongelig Udnævnelse, bør lønnes af Statskassen, medens Udgifterne ved det underordnede Personales Lønning og Uniformering m. v. formentlig, ligesom det hidtil har været Tilfældet, bør afholdes af de vedkommende kommunale Fonds, i hvilken Henseende en Rempelse dog vil blive bragt i Forslag i en senere Paragraf. Antallet af Politifuldmægtige bør formentlig fastsættes i Loven, og af det vedføjede Udkast til et Regulativ vil det sees, hvorledes Man har tænkt sig det foreslaaede Antal fordelt mellem de forskjellige Politikredse, hvorom der imidlertid formentlig ikke bør optages Noget i Loven.

ad § 10.

De i nærværende Paragraf optagne Forskrifter stemme i det Hele med Lov om Omordning af Kjøbenhavns Politi af 11 Febr. 1863 § 6 2det Punktum, idet Ministeriet har fundet, at de samme Grunde, som have bevirket Optagelsen af disse Bestemmelser i den nævnte Lov, ogsaa maa finde Anvendelse paa de heromhandlede Embeder. Derimod har Man ikke troet at kunne give nogen Forskrift om, at Posten som Politifuldmægtig i Reglen skal besætties ved Oprykning af det underordnede Personale, thi skjøndt Overpolitibetjente eller Politibetjente naturligvis ingenlunde ere udelukkede fra at befordres til saadanne Poster, naar de besidde de dertil fornødne Egenstaber, saa vil det dog let sees, at Hensynet til de forskjelligartede Forretninger, som ere foreslaaede henlagte under Politiebedsmændene, fordrer andre Egenstaber end dem, hvorefter en underordnet Politibetjent i

Reglen kan antages at være i Besiddelse, og det vilde derfor ikke være til Tjenestens Tare, om Man paa denne Maade vilde indskrænke Udgangen til de nævnte Poster.

ad §§ 11—14.

Forskrifterne om det underordnede Personales Antal, Antagelse og Afstedigelse m. v. findes for Kjøbstadernes Vedkommende i §§ 11 og 12, for Landet i §§ 13 og 14.

Som bekjendt har hidtil Forholdet været saaledes, at Man i Kjøbstaderne efter deres forskjellige Størrelse har havt en eller flere Politibetjente i hver Kjøbstad, medens der paa Landet kun undtagelsesviis findes beredne Politibetjente, dels fra ældre Tid, hvor en særlig Trang dertil har viist sig i enkelte Jurisdictioner f. Ex. i Frederiksborg Amt og i den sydlige Del af Aarhus Amt og paa flere andre Steder, dels indførte i den senere Tid for hele Amter eller Amtsraadskrede, saaledes i Maribo Amt, Svendborg Amt og Odense Amttraadsdistrikt, medens Indførelsen af et saadant Politidog paa flere Steder er under Forhandling. Det lader sig nu heller ikke gjøre i nærværende Lov at træffe endelig Bestemmelse om, hvor stort et Antal af Politibetjente der skal findes i hver Politikreds, dels i Kjøbstaderne, forsaavidt saadanne findes i Kredsen, dels paa Landet, da Trangen til Ansættelse af saadanne Betjente vil kunne være større eller mindre efter de forskjellige lokale Forhold, men man har dog troet at kunne bestemme det mindste Antal, der maa have, idet Man har forudsat, at de vedkommende kommunale Myndigheder ville være villige til at bevilge Midler til en Forøgelse af Antallet, hvor en saadan Forøgelse maatte vise sig nødvendig. Med Hensyn til fastsættelsen af Antallet er Man gaaet ud fra Befolkningens Størrelse, saaledes at der forlanges 1 Politibetjent for et vist Antal Beboere, men Forholdet er her forskjelligt for Kjøbstad og Land. Den større Tæthed af Befolkningen og de hyppigere indbyrdes Berørelser, som blive en Følge heraf, kræve en forholdsvis større Politistyrke i Kjøbstaderne, hvilket ogsaa stemmer med hvad der hidtil har fundet Sted, men